ஸ்ரீ யதோக்தகாரி ஸ்தோத்ரம் – வேகாஸேது ஸ்தோத்ரம்

[உரை யவதாரிகை] ஸ்ரீகாஞ்சீபுரிக்கு நடுநாயக மணியாய் விளங்குபவர் ஸ்ரீயதோக்தகாரிப் பெருமாள். தமிழில் சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாளென்று வழங்கப்படுவர். "சதுமுகனுர் வேள்விதனைச் சதிர் கெடுக்கச் செறிந்தோடுங் கதியுடைய வேகவதிக்கு அணையாக வந்துதித்தோய்!" என்கிறபடியே எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்காக அயன் புரிந்த அயமேத வேள்வியைக் கெடுக்கவெண்ணின ஸரஸ்வதியானவள் வேகவதி ரூபத்துடனே பெருவெள்ளங் கோத்துப் பெருக, யாகத்தில் ஸ்வாஹாகாரம் அடங்கி ஹாஹாகாரம் அபிவிருத்தி யடைந்தவளவிலே "இவ்விடையூறு தன்னை நீக்கியருளவேணும்" என்று அந்த நான்முகன் பிரார்த்திக்க, அவனது வேண்டுகோளின்படி அணையாக வந்துதித்து இடையூறு நீக்கியருளின காரணத்தினுல் "யதோக்தகாரீ" என்று திருநாமமாயிற்று இப்பெருமானுக்கு.

அன்றியும், திருமழிசையாழ்வார் கணிகண்ணனென்னும் அந்தேவாஸியுடன் இத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருந்த காலத்துப் பல்லவராஜனுடைய கொடுங்கோன்மையினுல் அக்கணிகண்ணனும் ஆழ்வாரும் வெளியேற நேர்ந்தபோது "கணிகண்ணன் போகின்ருன் காமருபூங்கச்சி மணிவண்ணா நீ கிடக்கவேண்டா.........நீயுமுன்றன் பைந்நாகப் பாய் சுருட்டிக் கொள்" என்று முன்பும், "கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங் கச்சிமணிவண்ணா நீ கிடக்கவேண்டும்... ...... நீயுமுன்றன் பைந்நாகப்பாய் விரித்துக் கொள்" என்று பின்பும் ஆழ்வார் பிரார்த்தித்தபடியே பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டெழுந்தருளினதையும் மீண்டு வந்து சாய்ந்தருளினதையும் பற்றி யதோக்தகாரீ யென்று திருநாமமாயிற்றென்னவுமாம்.

வேதாந்ததேசிகன் தம்முடைய விபவகாலத்தில் நாடோறும் இப்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்யும்போது அநுஸந்தித்த ச்லோகங்களே யதோக்தகாரி ஸ்தோத்ரமென்பது. பக்தர்களின் வேண்டுகோளினுல் அவர்களுக்கு இயற்றித் தந்ததென்னவுமாம்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

{ ஏகம் வேகவதீமத்யே ஹஸ்திசைலே ச த்ருச்யதே,
உபாயபலபாவேந ஸ்வயம்வ்யக்தம் பரம் மஹ:. (1) }

ஸ்வயம் வ்யக்தம் பரம் ஏகம் மஹ: வேகவதீ மத்யே ஹஸ்திசைலே ச உபாய பலபாவேந த்ருச்யதே—ஸ்வயம் வ்யக்தமாய்ச் சிறந்ததான ஒரு தேஜஸ்ஸே வேகவதியாற்றினிடையிலும் திருவத்திமாமலையிலும் உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்சி தருகின்றது.

* * * உலகில் அடையப்படும் பொருள் உபேயமென்றும், அடைவிக்கும் பொருள் உபாயமென்றும் வழங்கப்படும். உபேயமென்பதும் ப்ராப்யமென்பதும் பலன் என்பதும் பரியாயம்; ஸாதனமென்பதும் உபாயமென்பதும் ப்ராபகமென்

பதும் பரியாயம். உபாயம் வேறுயும் உபேயம் வேறுயும் இருப்பது உலகிற்காணு மியல்பு. எம்பெருமான் விஷயத்தில் இது மாறுபட்டிருக்கும். அவனை உபேயமாகக் கொண்டவர்கள் அவனேயே உபாயமாகவும் கொள்வர். "உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம் நது குணௌ" என்றருளிச்செய்தார் பட்டர். கர்மஜ்ஞான பக்த்யாதிகள் உபாயமென்று கொள்ளத்தக்கவையாயிருந்தாலும் அவை அஜ்ஞர்க்கு உபாயமாய் ஜ்ஞானிகளுக்கு அபாயமாயிருக்குமவை யாகையாலே *பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடாமல்* என்கிறபடியே அவை ஹேயமாகி உபேயனுன எம்பெருமான் தானே உபாய பூதனுயும் நிற்பன் பரமைகாந்திகளுக்கு. தேவப்பெருமாளாகிற ஒரு திருக்கோலமே உபாயமாயும் உபேயமாயு மிருக்கச் செய்தேயும் ஒரு திருக்கோலத்தாலே உபாய பாவத்தையும் மற்றொரு திருக்கோலத்தாலே உபேயபாவத்தையும் காட்டுவோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி வேகவதியினிடையே யதோக்தகாரியாகத் திருவவதரித்து உபாயபாவத்தைக் காட்டியும், திருவத்திமாமலையிலே தேவப்பெருமாளாகத் திருவவதரித்து உபேயபாவத்தைக் காட்டியும் ஸேவை ஸாதிப்பதாகச் சொல்லுகிறவிது சமத்காராதிசயம் பொலிந்த சாடுக்தி. உபாயோபேயத்வங்களிரண்டும் இரண்டு திருக்கோலங்களிலும் குறையற்றதே. ஆயினும் இங்ஙனே நியமித்துச் சொன்னது கதைக்குச் சேரும். (1)

ஈஷ்டே கமயிதும் பாரம் ஏஷ ஸேதுரபங்குர:,
யத்ர ஸாரஸ்வதம் ஸ்ரோதோ விச்ராம்யதி விச்ருங்கலம். (2)

யத்ர ஸாரஸ்வதம் ஸ்ரோத: விச்ருங்கலம் விச்ராம்யதி; அபங்குர: ஏஷ: ஸேது: பாரம் கமயிதும் ஈஷ்டே—(வேகவதீ ஸேதுவான) எந்த பகவானிடத்தில் ஸகல வாக்ப்ரபஞ்சமும் தட்டின்றி விக்ரமிக்கின்றதோ (2) தடங்கலின்றிப் பெருகின ஸரஸ்வதீ ப்ரவாஹமானது எந்த ஸேதுவில் ஓய்ந்து விட்டதோ, பங்கமற்றதான இந்தத்திருவணையானது (நம்மைக்) கரையேற்ற வல்லது.

* * * இந்த ச்லோகம் சிலேடையாக [ச்லேஷாலங்காரமமைய] அருளிச் செய்யப்படுகிறது. ஸ்ரீயதோக்தகாரி யெம்பெருமானுக்கு வடமொழியில் வேகாஸேதுவென்றும், தென்மொழியில் வெஃகணை யென்றும் திருநாமம். வெஃகணை யென்பதே வெஃகாவென்று தொக்கிநிற்கிற தென்பர், வேகாஸேது வென்கிற திருநாமத்தை நினைக்கும்போதே *அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:* இத்யாதிகளான உபநிஷத் வாக்யங்கள் நினைவுக்கு வரும். வேதாந்தங்களில் ஸேதுவாக ஓதப்பட்டுள்ள எம்பெருமான் இங்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸேதுவாக ஸேவைஸாதித்திருக்கின்றனென்று அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம். வேதாந்தவ்யபதிஷ்ட ஸேதுவான பகவானிடத்திலே [ஸாரஸ்வதம் ஸ்ரோத: விச்ருங்கலம் விச்ராம்யதி] ஸரஸ்வதீ ப்ரவாஹமானது விச்ருங்கலமாக விச்ரமிக்கும்; ஸகல வாக்ப்ரபஞ்சமும் பகவானிடத்திலே முக்க்ய வ்ருத்த்யா பர்யவஸித்து நிற்குமென்கை. இந்த வேகாஸேதுபகவான் பக்கலிலோ வென்னில், விச்ருங்கலமாகப் பெருகியோடிவந்த ஸரஸ்வதீ நதியின் வெள்ளம் தடைபட்டொழிந்த தென்கை. [அபங்குர: ஏஷ: ஸேது:] உலகில் நதிகளுக்குக் கட்டும் அணைகள் என்றேனுமொரு நாள் பங்கமடையக் கூடியவைகளேயாம். இந்த பகவத்ஸேது அத்தகைத்தன்று. "ஏஷ ஸேது;" என்கிற நிர்தேசம் உபநிஷத்வாக்யத்திற்கு ஸ்மாரகமாதும் [பாரம் கமயிதும் ஈஷ்டே] ஸம்ஸாராத் உத்தரிப்பிக்க வல்லதென்கை. ... (2)

{ ஜயதி ஜகதேகஸேதுர் வேகவதீமத்யலக்ஷிதோ தேவ:,
ப்ரசமயதி ய: ப்ரஜாநாம் ப்ரதிதாந் ஸம்ஸார ஜலதிகல்லோலாந். (3) }

ய: ப்ரஜாநாம் ப்ரதிதாந் ஸம்ஸார ஜலதி கல்லோலாந் ப்ரசமயதி, ஜகத் ஏக ஸேது: (ஸ:) தேவ: வேகவதீ மத்ய லக்ஷித: ஜயதி—எந்த பகவான் ஜனங்களினுடைய ஸுப்ரஸித்தங்களான ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் அலைகளை யொழிக்கின்றானோ, ஸகல ஜகத்துக்கும் ஒரே ஸேதுவான அப்பெருமான் வேகவதியினிடையில் காணப்படு பவனாய் விளங்கா நின்றான்.

* * *உலகத்தில் நதிகளுக்குக் கட்டப்படும் ஸேதுவானது அலையெறிந்து ஓடும் நீர்ப்பெருக்கைத் தடுத்து நிற்கும். கடலலைகளைத் தடுக்கும்படியான ஸேது உலகில் கட்டப்படுவதில்லை. வேகாஸேதுவென்னும் இந்த பகவத்ஸேதுவானது அத்யந்த விலக்ஷணமாயமைந்தது. வேகவதீ நதியினிடையிலே காணப்படுவது ஒருவிசேஷம். அதற்குமேலே கடலலைகளையும் தடுத்து நிற்பது மற்றொரு விசேஷம். இங்கே கடல் ஏது? என்னில்; [ப்ரஜாநாம் ஸம்ஸார ஜலதி கல்லோலாந்] *ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் * என்றும் * பிறவிக் கடலுள் நின்று நான் துளங்க * என்றும் சொல்லுகிற படியே நாம் துளங்குகிற ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் அலைகளுண்டு தாபத்ரயாத்மகங்களான பலவகைப்பட்ட க்லேசங்கள், அவை எப்படிப்பட்டவையென்னில்; [ப்ரதிதாந்] ஸுப்ரஸித்தங்களென்று ஒரு பொருள்; பெருப்பெருத்தவையென்று மற்றொரு பொருள். ஆக இவற்றை ப்ரசமநம் செய்துகொண்டு விளங்குகின்றாரென்றதாயிற்று. (3)

... ...

{ சதுராநநஸப்ததந்து கோப்தா ஸரிதம் வேகவதீமஸௌ நிருந்தந்,
பரிபுஷ்யதி மங்களாநி பும்ஸாம் பகவாந் பக்திமதாம் யதோக்தகாரீ. }

வேகவதீம் ஸரிதம் நிருந்தந் சதுராநந ஸ்ப்ததந்து கோப்தா அஸௌ யதோக்தகாரீ பகவாந் பக்திமதாம் பும்ஸாம் மங்களாநி பரிபுஷ்யதி —வேகவதீ நதியைத் தடை செய்துகொண்டு பிரமன் வேள்வியைக் காத்தருளின இந்த யதோக்தகாரி யெம்பெருமான் பக்திமான்களான மனிதர்களுக்கு மங்களங்களைப் போஷிக்கின்றார்.

* * * முன்பு, நான்முகக் கடவுள் திருமாலைக் காணவேண்டித் தவங்கள் புரிந்தனன். ஆயினும் எம்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளில் நிலைகொள்ளாமல் வெவ்வேறு விஷய இன்பங்களில் பதறியோடுகின்ற தனது நெஞ்சை அடக்கியாள முடியாமல் வருத்தங்கொண்டு இன்னது செய்வதென்று தெளியப்பெறாமல் திகைத்திருக்கு மளவில் ஆகாயத்தில் நின்றும் ஒரு அசரீரி வாக்குத் தோன்றியது; அதாவது —'பிரம! ஆயிரம் அச்வமேதங்களை அனுட்டித்தால்தான் சித்தசுத்தி பெற்றுத் திருமாலைக் கட்கூடாகக் காணப்பெறுவாய்; விரைவில் திருமாலைக்காணவேண்டி ஆயிரம் அச்வமேதயாகமனுட்டிக்கும் தாமதத்தைப் பொறுக்ககில்லாயாகில், தொண்டை நாட்டிலுள்ள ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்று அவ்விடத்தில் அயமேத வேள்வி யியற்றி எம்பெருமானை உகப்பிப்பாயாக: அங்கு ஒரு கருமம் செய்தாலும் அஃது ஆயிரமுகமாகிப் பயன் பெறுவிக்கும்; இஃது அந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு உற்ற பெருமை' என்று. அதுகேட்டுப் பரமானந்தமடைந்த பிரமன் மேருமலையுச்சியில் நின்று உடனே எழுந்து ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அங்கு தவமுனிவர் சூழ்ந்த திருவனந்த ஸரஸ்ஸையும் அதனருகில் திகழும் திருவத்தி மாமலையையும் நோக்கி

யுவந்து அத்திருக்குளக்கரையிலேயே தூயவேள்வி புரியத் துணிந்து ஸகல ஸன்னாஹங்களும் செய்தவளவிலே, புரோஹிதரான ப்ருஹஸ்பதியானவர் 'திசை முகனே! உனது தருமபத்தினியான ஸரஸ்வதியின்றி வேள்வியை நடத்த இயலாதாதலால் அவளை வரவழைக்கவேணும்' என்று சொல்ல, பிரபலமானவொரு மனவருத்தத்தினால் நெடு நாளாகப் பிரிந்திருக்கின்ற அவளை எவ்விதமான உபாயத்தினாலும் வரவழைக்க முடியாமற்போக, அவளை உபேக்ஷித்து ஸாவித்ரி முதலிய மற்றை மனைவியரை உடன் கொண்டு வேள்வியைத் தொடங்கினவளவிலே, அசுரர்களின் துர்ப்போதனையினால் மிக்க சீற்றங் கொண்ட ஸரஸ்வதி கணவனது வேள்வியைக் கெடுக்கமுயன்று வேக வதியென்னும் நதியாகப்பெருகி மிகவும் பயங்கரமான விசையுடனே ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சேர, யாகசாலையிலுள்ளாரனைவரும் அப்பெருவெள்ளத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டு நிற்க, பிரமன் தனது யோக த்ருஷ்டியினாலே 'அசுரர்களால் கலக்குண்ட ஸரஸ்வதியின் செயல் இது' என்றுணர்ந்து உள்ளெலாமுருகிக் குரல்தழுத்து உடம்பெலாம் கண்ணநீர் சோர நின்று பகவானை வாயாரத் துதிக்க, "அணியார் வேகவதி அலையோடு கொண்டோடியாலிக்க அணையாக்கிடந்தபெருமாள்" என்று பின்னோர் போற்றுமாறு அந்த வெள்ளத்தைத்தடைசெய்யவல்ல அணையாகப்பள்ளிகொள்ள அந்த சயனத் திருக்கோலத்தைக் கண்ட ஸரஸ்வதி நாணமுற்று மேலே பெருகிச் செல்லமாட்டாமல் திகைத்துநின்று அந்தர்வாஹிநியாய்* சென்று கடல் சேரலுற்றாளென்னு மிதிஹாஸம் இங்கு உணரத்தக்கது.

யாகத்திற்கு ஸப்ததந்துவென்று பெயர். ... . (4)

{ விபாது மே சேதஸி விஷ்ணுஸேது: வேகாபகாவேகவிகாத ஹேது:,
அம்போஜயோநேர் யதுபஜ்ஞமாஸீத் அபங்கரக்ஷா ஹயமேததீக்ஷா. (5) }

அம்போஜயோநே: ஹயமேததீக்ஷா யதுபஜ்ஞம் அபங்கரக்ஷா ஆஸீத், வேகாபகா வேகவிகாத ஹேது: ஸ: விஷ்ணுஸேது: மே சேதஸி விபாது.—தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனுடைய அச்வமேதயாக தீக்ஷையானது எந்தப் பெருமான் மூலமாக நிறைவேறியதோ, வேகவதியின் வேகத்தைத் தொலைப்பதற்கு ஹேதுவான அந்த வேகாஸேது பகவான் எனது நெஞ்சினுள் விளங்குக.

*** ஸ்ரீயதோக்தகாரி யெம்பெருமான் திருவவதாரம் செய்தருளாவிடில் பிரமனுடைய அச்வமேதயாக தீக்ஷையானது சிதிலமாகியே யொழியுமன்றே. அங்ஙனம் சிதிலமாகாதபடி வேகவதியின் வேகத்தைக் கெடுக்க அணையாகத் தோன்றின வேகா ஸேது பகவான் எப்போதும் எனது சிந்தை தன்னுள் நீங்காதிருக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (5)

{ ஸ்ரீமாந் பிதாமஹவதூபரிசர்யமாண: சேதே புஜங்கசயநே ஸ மஹாபுஜங்க:,
ப்ரத்யாதிசந்தி பவஸஞ்சரணம் ப்ரஜாநாம் பக்தாநுகந்துரிஹ யஸ்ய கதாகதாநி. (6) }

பக்த அநுகந்து: யஸ்ய கதாகதாநி இஹ ப்ரஜாநாம் பவ ஸஞ்சரணம் ப்ரத்யாதிசந்தி ஸ; மஹாபுஜங்க: புஜங்கசயநே சேதே—திருமழிசையாழ்வாராகிற பரம பக்த சிகாமணியைப் பின் சென்றவரான எந்த பெருமாளுடைய போவதும் வருவதுமான செயல்கள் (சிந்திக்கப்பட்டவளவில்) அஸ்மதாதிகளின் ஸம்ஸாரகாந்தார ஸஞ்சரணத்தைத் தவிர்க்கின்றனவோ, கோபீவிடனான அந்தத்திருமால் ஸரஸ்வதியினால் வழிபாடு செய்யப்பெற்று சேஷசயனத்திலே பள்ளி கொண்டருளாநின்றார்.

* * * [பிதாமஹவதூபரிசர்யமாண:] பிதாமஹன்—பிரமன்; அவனுடைய வது—ஸரஸ்வதி; அவளால் வழிபாடு செய்யப்படுகிற பெருமாளென்றபடி. எம்பெருமானது தென்புறமாகச் செல்லலுற்ற வேகவதியை வஸிஷ்டர் முதலிய முனிவர்கள் பிரமனது சொற்படி வந்து வணங்கி, "தாயே! ஸரஸ்வதியே! யாகசாலையில் இனியாகிலும் வந்து சேர்ந்து நாதரோடு கூடிக்களித்திருந்து இப்பெருவேள்வியை நிறைவேற்றி யருளவேணும்; எல்லா நதிகளிற்காட்டிலும் உன்றனக்கே மிக்க சிறப்புள்ளதாக நான்முகக்கடவுள் அநுக்ரஹம் செய்கிறார்" என்று சொல்லி வேண்டிக்கொள்ள, அவளும் மிக்க மன மகிழ்ச்சியுடனே நதியில் நின்றும் விரைந்தெழுந்து நான்முகக் கடவுளோடு சேரலுற்று இற்றைக்கும் எம்பெருமானுக்கு வழிபாடு செய்துகொண்டிருக்கும் நிலை அர்ச்சாவதாரத்திலே அநுபாவ்யம்.

[ஸ: மஹாபுஜங்க: புஜங்கசயநே சேதே] ஒரு பெரிய அரவம் அரவத்தின் மேலே பள்ளிகொண்டிரா நின்றதென்று சாடுக்தி. புஜங்கமென்னும் வடசொல் ஸர்ப்பத்திற்கும் ஜாரனுக்கும் பெயர். கோபீஜாரனென்றும் வல்லவீவிடனென்றும் பெயர்பெற்றவனிறே எம்பெருமான். நம்மாழ்வார் பிரதமப் பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் இத்தலத்தை "கண்ணன் வெஃகா" என்று பாடியதனால் அதற்குச்சேர ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நினைத்து மஹாபுஜங்க: என்றுராயிற்று.

இனி உத்தரார்த்தத்தில் திருமழிசைப்பிரானுடைய இதிஹாஸத்தை அநுஸந்திக்கிறார். அது, கீழ் அவதாரிகையிலே உரைக்கப்பட்டுள்ளது காண்க. திருமழிசைப்பிரானுக்காக இப்பெருமான் போவதும் வருவதுமா யிருந்தானென்கிற சரிதையை அநுஸந்தித்தவாறே அஸ்மதாதிகளின் ஸம்ஸாரகாந்தார கதா கதங்கள் தொலையுமென்கிறார். யாதவாப்யுதயத்திலே "பத்தம் ததா பாவயதாம் முகுந்தம் அயத்நவிச்சேதிதி கர்மபந்தே" என்றருளிச் செய்த ச்லோகம் இங்கு ஒருவாறு நினைக்கத்தகும். வெண்ணெய் களவுகண்ட கண்ணபிரான் உரலிலே கட்டுண்டு கிடந்தானென்று சிந்தனை செய்தவாறே நம்முடைய கருமபந்தங்களெல்லாம் கட்டவிழ்ந்து தொலையுமென்றது போலே. ... ... (6)

{ ப்ரசமிதஹயமேதவ்யாபதம் பத்மயோநே: ச்ரிதஜநபரதந்த்ரம் சேஷபோகே சயாநம்,
சரணமுபகதாஸ் ஸ்ம: சாந்தநிச்சேஷ தோஷம் சதமகமணிஸேதும் சாச்வதம் வேகவத்யா: (7) }

பத்மயோனே: ப்ரசமிதஹயமேதவ்யாபதம் ச்ரிதஜநபரதந்த்ரம் சேஷபோகே சயாநம் வேகவத்யா: சாச்வதம் சதமகமணி ஸேதும் சாந்த நிச்சேஷதோஷம் (யதாததா) சரணம் உபகதா: ஸ்ம:—பிரமனுடைய அச்வமேதயாக விக்னத்தைப் போக்கினவரும் பக்த பராதீனரும் அரவணைமேல் பள்ளிகொள்பவரும் வேகவதிக்கு சாச்வதமான நீலமணி ஸேதுவுமான பெருமானை ஸகல தோஷங்களும் கெடத் தஞ்சமாகப் பற்றினோம்.

* * *—'பத்மயோநே:' என்னும் பதம் (ஹயமேத) என்ற ஏகதேசத்திலே அந்வயிப்பதானாலும் ஏகதேசாந்வயதோஷ துஷ்டமாகாது. அபேத ஸம்பந்தேந அந்வயஸ்தலத்தில் தான் அது தோஷாவஹமாகும். இங்கு பேத ஸம்பந்தேநைவ அந்வய:. [ச்ரிதஜந பரதந்த்ரம்]இந்த விசேஷணம் "அர்ச்சக பராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று புகழப்பட்ட அர்ச்சாஸாமாந்யத்திற்கு ஒக்குமாயினும் திருமழிசைப் பிரானுடைய ஐதிஹ்யத்தினால் இத்தலத்தெம்பெருமானுக்குச் சிறப்பாகும்

"சாந்த நிச்சேஷ தோஷம்" என்பதை எம்பெருமானுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்வதிற்காட்டிலும் க்ரியா விசேஷணமாகக் கொள்வதே மிகப் பொருந்தும். "தரணியில் மன்னியமுனர் தனித்தவம் காத்தபிரான்" என்ற பாசுரத்தில் "திரணர கெண்ணிய சித்திரகுத்தன் தெரித்துவைத்த சுருணையிலேறிய சூழ்வினை முற்றும் துறந்தனமே" என்றதற்கு மிகவிணங்கும். [சாச்வதம் சதமகமணி ஸேதும்] கற்களாலே கட்டப்பட்டு நாளடைவிலே சிதைந்தொழியும் அணையன்றிது, என்று வ்யாக்யாதா காட்டினபடி. ... ... (7)

{ சரணமுபகதாநாம் ஸோய மாதேசகாரீ சமயதி பரிதாபம் ஸம்முகஸ் ஸர்வஜந்தோ:,
சதகுணபரிணம: ஸந்நிதௌ யஸ்ய நித்யம் வரவிதரணபூமா வாரணத்ரீச்வரஸ்ய. (8) }

யஸ்ய ஸந்நிதௌ வாரணாத்ரீச்வரஸ்ய வரவிதரண பூமா நித்யம் சதகுண பரிணம: ஸோயம் சரணமுபகதாநாம் ஆதேசகாரீ ஸர்வஜந்தோ: ஸம்முகஸ்ஸந் பரிதாபம் சமயதி—யாவரொருவ யதோக்தகாரிப் பெருமாளுடைய ஸாமீப்யத்தில் தேவப்பெருமாளுடைய வரமளிக்கும் பெருமையானது நிச்சலும் நூறுமடங்காகப் பெருகுகின்றதோ, அந்த சரணாகதயதோக்தகாரியானவர் ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் எளியராய்க்கொண்டு ஸகல தாப ஹரராயிருக்கின்றார்.

* * *—ஸ்ரீ ஹஸ்தி சைலசிகரோஜ்வல பாரிஜாதமான தேவப்பெருமாளுக்கு வரந்தரும் பெருமாளென்கிற திருநாமமும் அத்திருநாமத்திற்கீடான வரமளிக்கும் பெருமையும் யதோக்தகாரி யெம்பெருமானுடைய ஸந்நிதான விசேஷத்தினால்தான் வாய்த்ததென்று ஸ்வாநுபவத்தைக் கொண்டு அருளிச்செய்கிறாரிதில். இவர் முன்னே திருவவதரித்தருளாவிடில் தேவப்பெருமாள் அவதரிக்கவே ப்ரஸக்தி யில்லையாகுமென்பது தத்துவமாதலால் இவ்வுண்மையை வெளியிட்டவாறு. ... (8)

{ காஞ்சீபாக்யம் கமலநிலயாசேதஸோபீஷ்டஸித்தி:
கல்யாணநாம் நிதிரவிகல: கோபி காருண்யராசி:,
புண்யாநாம் ந: பரிணதிரஸௌ பூஷயந் போகிசய்யாம்
வேகாஸேதுர் ஜயதி விபுலோ விச்வரக்ஷைகஹேது:. (9) }

காஞ்சீபாக்யம் கமலநிலயாசேதஸ: அபீஷ்டஸித்தி: கல்யாணநாம் அவிகலநிதி: கோபி காருண்யராசி: ந: புண்யாநாம் பரிணதி: விச்வரக்ஷைக ஹேது: விபுல: வேகாஸேது: போகி சய்யாம் பூஷயந் ஜயதி—திருக்கச்சிமா நகரின் பாக்யமே வடிவெடுத்தவரும், கோமளவல்லித் தாயாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பூர்த்திசெய்பவரும், மங்களங்களுக்கு அக்ஷய நிதியா யிருப்பவரும், நமது புண்ணியங்கள் பலிக்க நின்றவரும், ஸகல ஜகத்ரக்ஷகருமான மிகப்பெரிய வேகாஸேதுபகவான் அரவணையை அலங்கரித்து வெற்றியுடன் வாழ்கின்றார்.

* * *—இந்தச்லோகத்தில் (காபி காருண்யஸீமா) என்றும் (விச்வபோகைக ஹேது:) என்றும் பாடபேதங்களுண்டு. முந்துற முன்னம் இவர் திருவவதரித்ததனாலேயே மற்றுள்ள எம்பெருமான்கள் அவதரிக்க ப்ராப்தமானபடியாலே [காஞ்சீபாக்யம்] என்றது மிகப் பொருத்தமானது. ... ... (9)

{ வேகாஸேதோரிதம் ஸ்தோத்ரம் வேங்கடேசேந நிர்மிதம்,
யே படந்தி ஜநாஸ் தேஷாம் யதோக்தம் குருதே ஹரி:. (10) }

வேங்கடேசந நிர்மிதம் இதம் வேகாஸேதோ: ஸ்தோத்ரம் யே ஜநா: படந்தி தேஷாம் ஹரி: யதோக்தம் குருதே.—ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யர் இயற்றிய இந்த வேகாஸேது ஸ்துதியை ஓதவல்ல ஜனங்களுக்கு எம்பெருமான் மெய்யே யதோக்த காரீயா யிருப்பன்.

* * *—யதோக்தகாரீயென்றும் சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாளென்றும் ஒலைப்புறத்திலே கேட்டுப்போகையேயன்று; இந்த ஸ்துதியை ஓதுமவர்கள் ஸ்வாநுபவத்திலே காணலா மதனைன்று பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. .. (10)

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரவாதிபயங்கரம் **அண்ணங்கராசாரியர்** எழுதிய

ஸ்ரீயதோக்தகாரி ஸ்தோத்ரவுரை முற்றிற்று.